

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru jud: N. Mazur

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău jud: V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zaharia Vârtosu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 împotriva lui Zaharia Vârtosu
și Nadejda Vârtosu, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,
Agenția Națională pentru Reglementarea în Energetică cu privire la încasarea
datoriei, și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins cererea de apel declarată de Zaharia Vârtosu, s-a admis apelul declarat de
Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, s-a casat
hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă
o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Întreprinderea Municipală de
Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 împotriva lui Zaharia Vârtosu și Nadejda
Vârtosu, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, Agenția
Națională pentru Reglementarea în Energetică cu privire la încasarea datoriei, s-a
admis parțial și s-a încasat în mod solidar din contul Nadejdei Vârtosu și Zaharia
Vârtosu în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.
11 datorita la serviciile comunale pentru perioada august 2011 – octombrie 2016, în
mărime de 4963, 12 lei și taxa de stat, în mărime de 150 lei, iar în total 5113, 12 lei,
în rest acțiunea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 a
fost respinsă ca tardivă, s-a respins recursul declarat de Zaharia Vârtosu împotriva
încheierii din 02 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 14 august 2014, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului
Locativ nr. 11 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Zaharia Vârtosu
și Nadejda Vârtosu, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,
Agenția Națională pentru Reglementarea în Energetică cu privire la încasarea
datoriei, și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta ÎMGFL nr. 11, a invocat că, în baza contului personal deschis pe numele pârâților Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu, SA „Termoelectrică” a livrat energie termică.

Reclamanta ÎMGFL nr. 11, a menționat că, Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu nu au achitat plata pentru serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01 aprilie 2014 constituie suma de 2813, 17 lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ - comunale respective.

Reclamanta ÎMGFL nr. 11, a indicat că, în conformitate cu prevederile art. 10, 17, 18 ale Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locative comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Reclamanta ÎMGFL nr. 11, a menționat că, este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, deoarece pârâții Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu, sunt informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației, prin care se atenționează să-și execute obligațiile.

Reclamanta ÎMGFL nr. 11, și a întemeiat acțiunea în baza prevederile art. art. 512, 514, 530, 572, 575, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Cod locativ, art. 28. 166, 167, 248,131 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Reclamanta ÎMGFL nr. 11, a solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu a datoriei pentru energia termică în mărime de 2813,17 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

La 26 decembrie 2016 în cadrul ședinței de judecată reclamanta ÎMGFL nr. 11, a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune prin care a solicitat încasarea în mod solidar de Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu în beneficiul ÎMGFL nr. 11 datoria pentru energia termică în sumă de 5247, 43 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea, s-a încasat de la Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu în mod solidar în beneficiul ÎMGFL nr. 11 mun. Chișinău suma datoriei pentru serviciile comunale pentru perioada aprilie 2014 – octombrie 2016, în mărime de 2434, 26 lei și taxa de stat achitată în mărime de 150 lei, în total suma de 2584, 26 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Zaharia Vârtosu, s-a admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, s-a casat hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 împotriva lui Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrică”, Agenția Națională pentru Reglementarea în Energetică cu privire la încasarea datoriei, s-a admis parțial și s-a încasat în mod solidar din contul Nadejdei Vârtosu și Zaharia Vârtosu în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 datoria

la serviciile comunale pentru perioada august 2011 – octombrie 2016 în mărime de 4963, 12 lei și taxa de stat în mărime de 150 lei iar în total 5113, 12 lei, în rest acțiunea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 a fost respinsă ca tardivă, s-a respins recursul declarat de Zaharia Vârtosu împotriva încheierii din 02 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, Nadejda Vârtosu, Zaharia Vârtosu sunt proprietarii apartamentului nr. 106, situat pe str. Miorița, nr. 3/1, mun. Chișinău, care se află la balanța ÎMGFL nr. 11, ce se confirmă prin extrasul din Registrul bunurilor imobile, eliberat de către Agenția Relații Funciare a ÎS „Cadastru”, cât și prin Extrasul din fișa locuinței nr.194350, eliberat de către ÎMGFL nr. 11.

Instanța de apel a menționat că, conform pct. 8 din condițiile deconectării/reconectării individuale de la sistemul de încălzire, Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002, în cazul deconectării integrale a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 20 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, luând în considerație existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice care mențin în stare funcțională sistemele inginerești de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

Instanța de apel a reținut prevederile pct. 8¹ din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002, care prevede că, în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10 % începând cu 1 octombrie 2011, 15 % începând cu 1 octombrie 2012, 20 % începând cu 1 octombrie 2013, din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului.

Instanța de apel a stabilit că, apartamentul pârâșilor Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu este debransat de la sistemul de încălzire, astfel, pârâșii urmând să efectueze achitățile în mărime de 20 %, potrivit calcului anexat la dosar.

Instanța de apel a reținut prevederile pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.191 din 19 februarie 2002, care stipulează că plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza

conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Instanța de apel a reținut prevederile pct. 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.191 din 19 februarie 2002, în care se menționează că achitarea plăților se efectuează de către proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc, de regulă, prin instituțiile bancare și oficiile poștale, dacă în contractele încheiate nu este prevăzut altceva. În cazul în care plata se achită direct furnizorilor, prestatorilor de servicii și gestionarilor, casele lor trebuie să fie înzestrate cu aparate de casă cu memorie fiscală.

De asemenea, instanța de apel a reținut prevederile art. 25 alin. (1), (2) și (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 - XV din 24 octombrie 2002, care prevede că, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator. Dacă suma datorată, inclusiv penalitățile, nu a fost achitată în termenul stabilit în contract, operatorul poate suspenda executarea contractului cu un preaviz de 5 zile lucrătoare. Agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin.(2)–(4).

Instanța de apel a menționat că cerințele reclamantei ÎMGFL nr. 11, privind încasarea datoriei pentru serviciile prestate sunt întemeiate, însă, prima instanță eronat a stabilit perioada de calcul a datoriei și cuantumul sumelor dispuse spre încasare.

Instanța de apel a constatat că, acțiunea de încasare a datoriei deși este întemeiată, este prescrisă ultimilor 3 ani, de la data adresării în instanță. Astfel, perioada pentru care urmează a fi dispusă încasarea datoriei este august 2011 – octombrie 2016, având în vedere că pentru perioada anterioară termenul de prescripție pentru încasarea datoriei a expirat, cerințele reclamantului în acest sens urmînd a fi respinse ca tardive. Potrivit calcului anexat la dosar pentru perioada august 2011 – octombrie 2016, urmează a fi dispusă încasarea din contul pârâților a datoriei în mărime de 4963,12 lei (5247,43 lei – 284,31 lei, datoria existentă la situația lunii august 2011).

Prin urmare instanța de apel consideră necesar de a respinge apelul declarat de Zaharia Vîrtosu și a admite apelul declarat de ÎMGFL nr. 11.

La 07 august 2018, Zaharia Vîrtosu, a depus recurs împotriva deciziei din data de 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 11 să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Zaharia Vârtosu a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe le consideră neîntemeiate, fiind emise contrar prevederilor legale.

Recurentul Zaharia Vârtosu, consideră că, instanța de judecată nu a examinat cazul sub toate aspectele, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, concluziile instanței de apel expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Recurentul Zaharia Vârtosu a menționat că, odată ce relațiile contractuale lipsesc Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.191 din 19 februarie 2002, nu poate fi aplicat în acest caz. În afară de acesta instanța de apel a făcut o concluzie greșită în această cauză făcând trimitere la o versiune a Regulamentului nominalizat, care nu mai este în vigoare.

Recurentul Zaharia Vârtosu, a relatat că, furnizarea energiei termice se face numai în baza contractului încheiat între furnizor și consumator. Consumul de energie termică fără contract este considerat consum fraudulos, care constituie contravenție sau infracțiune și se pedepsește conform legislației în vigoare.

Totodată, recurentul Zaharia Vârtosu, în cererea de recurs a invocat faptul că instanțele de judecată, nu au dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și nu au aplicat corect normele de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentului, la data de 12 iulie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 7177 (f. d. 158 vol. II), însă la materialele cauzei lipsesc date despre recepționarea acesteia.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Zaharia Vârtosu, la 07 august 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 08 octombrie 2018, în adresa intimatei Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11, a fost expediată copia recursului declarat de către Zaharia Vârtosu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv, și nu a depus referință în termenul stabilit, la cererea de recurs declarată de Zaharia Vârtosu.

Examinând temeiurile recursului declarat de Zaharia Vârtosu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zaharia Vârtosu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Zaharia Vârtosu, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat Zaharia Vârtosu.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Zaharia Vârtosu, împotriva deciziei din 13 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 împotriva lui Zaharia Vârtosu și Nadejda Vârtosu, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, Agenția Națională pentru Reglementarea în Energetică cu privire la încasarea datoriei, și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan